

Cesta do budoucnosti

kapesní almanach

Nový, tentokrát "kapesní" almanach, který držíte v ruce, je opět výsledkem snažení žáků základních škol našeho mikroregionu.

Jaké bude naše město v blízkém i vzdálenějším budoucnu - to se ptají snad všichni. Všichni ale nejsou schopni nebo ochotni příští podobu města alespoň trochu, podle svých možností, ovlivnit. A účast každého jednotlivého občana možná pomůže více, než úřední rozhodnutí.

Je povzbudivé slyšet v názorech dětí opravdové odhodlání pomoci vlastními silami a rozhořčení nad nepravostmi, které nám všem zbytečně ztrpčují život. Pokud budou děti považovat za samozřejmé uklidit po svém pejskovi a odpadky směřovat nikoliv na trávník, ale do popelnic, pravděpodobně budou i v dospělosti řešit mnohem závažnější problémy také ekologicky. Alespoň příspěvky v této brožurce nám tuto naději dávají.

Že velikým problémem současnosti je doprava se odrazilo ve výtvarné části almanachu. Čím vším chtějí dnešní děti v budoucnu jezdit, plout či létat tak, aby co nejméně poškozovaly životní prostředí, to nám ukázaly na nepřeborném množství svých výtvarných dílek. Mnohé dokonce vyjádřily v dnešní době poněkud nereálnou myšlenku chodit všude pěšky nebo koňmo.

Tak radikální řešení asi nebude možné, ale snad vymyslíme šetrnější způsoby přemísťování, než používáme doposud.

Děkujeme všem, kteří jste do naší soutěže přispěli a i když se vaše práce neocitly v almanachu, doufáme, že nám zachováte i v budoucnu přízeň a opět pošlete své práce.

Alena Pavelková
dětské oddělení Městské knihovny Kopřivnice

Kdy je město čistší?

Kdy je město čistší? Zvláštní otázka. Tento problém byl, je a bude aktuální.

Jednoho večera přijde malý Adam za maminkou a ptá se jí: „Mami, proč máme v našem městě ty škaredé továrny? Paní učitelka nám říkala, že se tím ničí vzduch. Víš, mami? Ten, co ho dýcháme. Je potom špatný a my jsme nemocní.“ Maminka si klekne k Adámkovi, na chvíli se zamyslí a odpoví mu na jeho nečekanou otázku: „Ano, vím,“ usměje se. „Poslouchej Adámku. Tyhle továrny, i když nejsou pěkné a znečišťují ovzduší, jsou pro lidi důležité. Dávají nám zdravé jídlo a taky vyrábějí oblečení. Proto tady musí být přesto, že se to tobě nelíbí.“ Adam odchází a stále nad tím přemýšlí. Nejde mu to do hlavy. Jak může být to jídlo zdravé, když na ovoce i zeleninu dopadá smog a prach a kapky z kyselých dešťů? Neví, co takhle slova znamenají, ale určitě to bude něco moc špatného, když o tom paní učitelka mluvila tak škaredě a znechuceně. Lehne si do postýlky a unaven po celém dni rychle usíná.

Zdá se mu o lese. Najednou se však stane něco podivného. Kolem něj jako blesk proletí padesát let... on je starým pánem a příroda kolem něj se najednou proměnila ve skládku za továrnou s obrovským počtem komínů, z nichž jde kouř černý jako saze. Adam se rychle probudí, uvědomí si s hrůzou, co se mu zdálo a už radši ani nechce usnout.

Když se mu to přeci jen ještě jednou podaří, obklopuje jej ta samá krajina a on opět prosvítí jako zázrakem do budoucnosti. Tentokrát však Adam spěchá na jednání. Čeho se bude týkat? To přesně v tom snu nebylo. Avšak Adam věděl, že se týká životního prostředí. Je sice ještě malý, ale i přesto mu je jasné, že když každý z lidí udělá něco (i když malého) pro přírodu, bude na světě hned o něco lépe. A co vy? Máte někdy taky takové sny? Nebo se tohle zdává dětem s přemírou fantazie?

Čisté město

Vadí mi kouř a smog,
je cítit ob jeden blok.
Lidé pořád někam spěchají
a všechen ten kouř dýchají.

Ráda bych to změnila,
z továren parky stavěla.
Sem tam nějaké dětské hřiště
a velké koupaliště.

Auta jezdí tam a sem,
starším lidem před nosem.
Kola za auta vyměnit
a auta rychle vyhodit.

Stavět všude rodinné domy
a také sázet stromy.
Chci se podívat do oblaků
a nevidět hradbu paneláků.

Znění této básně
vám nemusí znít krásně.
Hodně bychom ztratili,
chod života zpomalili.

Není to pro toho, co se bojí,
za zkoušku to však stojí.
Bude se nám lépe žít,
nebudeme choroby mít.

Proto dále musíme se snažit,
všeho kolem sebe si vážit.
My jsme si to způsobili,
panenskou přírodu zničili.

Podívej se na svět,
kam to všechno spěje.
My nejvíce ovlivňujeme,
co se kolem děje.

Musíme zatnout zuby, něco snést,
pak všechno k lepšímu bude vést.

Čeho bych byl ochoten se vzdát pro čistší a zdravější město

Existují lidé na celém světě, kteří jsou ochotni udělat něco pro své město? Vzdát se něčeho? Každý človíček, muž či žena, děti, ti všichni mají svoji hlavu a své sny, které se snaží uskutečnit. Mnohokrát určitě zapřemýšleli nad osudem svého kraje, jak vylepšit jeho vzhled, zkrášlit ho. Zatím se ale stále nic nedělo. Mnohým z nás také snad blesklo hlavou, jak bude vypadat okolí za několik desítek let. Všude samé elektrické vlaky, velmi ekologické prostředí, auta letící vzduchem...

Mé krátkodobé průzkumy v rodině ukázaly, že bychom se dokázali vzdát psa, který ruší ostatní tím, že štěká a řve na sousedy, druhý tázaný to nepochopil a tím jsem ztratil naději na zlepšení mých výsledků. Kdybych měl auto, nevím, jestli bych byl ochoten se ho vzdát, když už jsem si na něj vydělal a vozí mě do práce. Domácího zvířátka asi také ne, je to člen rodiny a neměl bych to srdce. Nejsem dospělý a zaměstnaný, abych vydělával, a tak se nemohu něčeho vzdát, neboť nevlastním nic, co by ohrožovalo mé okolí. Myslím si, že každý strůjcem svého štěstí a záležití na každém, jak si to udělá, aby bylo hezky...

Čeho bych byla ochotná se vzdát pro čistší a zdravější město

Čeho bych byla ochotná se vzdát? Hm, ani nevím. Ale zdravější a čistší město bych určitě chtěla. Méně hluku, smogu, odpadků na ulici, více zeleně. To by se ale nejprve museli změnit lidé, aby se změnilo i naše okolí. A to nejde hned, ze dne na den. Můžu klidně chodit po ulici a domlouvat lidem, aby se chovali k přírodě i ostatním lidem ohleduplněji, ale který z nich si s tou myšlenkou pohraje, který si ji vezme k srdci? Jen málokterý. Ale i ten človíček může sám hodně změnit a myslím si, že človíčků pomáhajících přírodě bude přibývat.

Pořád ale budou lidé vyhazující odpadky do lesa, trhající květiny a lámající větve stromům. Příroda nad nimi určitě pláče.

Čeho bych se tedy vzdala? Kdybych mohla, tak nejradši těchto lidí. Když se jich zeptáte, proč ten papírek hodili na zem a ne do koše, buď pokrčí rameny nebo řeknou, že ho neponesou někam daleko do koše, i když ho mají přímo před nosem.

Tak, teď už nám jen zbývá doufat, že i tito lidé se jednou poučí a přestanou ničit přírodu a tížit práci ostatním lidem a příroda už nebude tolik poničená. Společně popřejeme všem lidem, kteří se o tyto problémy zajímají, mnoho úspěchů a hodně štěstí.

Čeho bych se byla ochotná vzdát pro čistší a zdravější město

Ahoj, já jsem Eliška. Pro čistší a zdravější město bych byla ochotna se bez problémů vzdát aut. Znečišťují ovzduší, nemálo se stávají nehody, zrovna tuhle v sobotu jsme jednu viděli. Taký si říkám, proč si pořád vozit s prominutím „prdel“, když máme nohy. Vždyť od čeho bychom je jinak měli? Od toho abychom mohli šoupat nohama, když se dospělí baví?

Také bych se v klidu vzdala počítačů nebo televize, vždyť se dá dělat plno jiných příjemnějších a užitečnějších věcí, než pořád jen „čučet do bedny“ anebo sem tam „fuknout“ na myš či klávesu a zvednout se od toho, jen když potřebujete odejít na toaletu nebo jít spát. Jistě se ptáte, jaké jiné věci se krom toho dají dělat. Vždyť toho je mnoho, např., čtení, vyšívání nebo se naučte do školy. Také můžete hrát různé hry, vždyť jich není málo, a když vás nebaví, vymyslete si vlastní.

Může se také provozovat turistika, jít na hory nebo do lesa na houby. Nebo se jen tak procházet krásnou čistou přírodou daleko od lidí, čichat vůni květů, poslouchat bzучení včel a třebaš i uvázat nějakou krásnou kytičku pro maminku.

Proto všem, kdo znečišťují město, říkám - zamyslete se nad sebou a začněte něco dělat ne jen pro sebe, ale i pro ostatní, pro přírodu. Tak ahoj a polepšete se!

Čeho bych se byl ochoten vzdát pro čistější a zdravější město

Narodil jsem se v hlavním městě Slovenské republiky - Bratislavě. Jako správné velkoměsto byla plná smogu a hluku. Proto se mí rodiče rozhodli vyměnit pohodlí velkého města za čistý vzduch v malém městě obklopeném horami. A tak nastalo velké stěhování a do první třídy jsem už nastoupil v městečku Kopřivnice na úpatí hor - Beskyd. Je tady nádherná příroda, což někteří zdejší lidé neumí ocenit. Neváží si toho, pohazují své odpadky na všech možných a nemožných místech. To je první věc, kterou dodržuji již nyní, odpad patří do popelnic a nejlépe vytríděný, aby se zbytečně nezamořovalo ovzduší toxickými látkami ze spalovny. Jelikož jsem sportovec tělem i duší, budu se snažit využívat jako dopravní prostředek kolo, kolečkové brusle a ne automobil. Takto bych se chtěl dopravovat nejen do budoucího zaměstnání, ale pokud možno i za nákupy a hlavně do přírody na výlety a na tréninky. Také si myslím, že hodně znečišťují prostředí kuřáci, nejen že kazí vzduch, ale cigaretové nedopalky se povalují snad všude. Za sebe mohu jen slíbit, že kouřit nikdy nezačnu. To jsou asi hlavní zásady v mém životě pro to, aby tohle město bylo zdravé a stále čistější, aby se v budoucnu i mé děti cítily stejně dobře jako já.

Čeho bych se byla ochotna vzdát pro čistší a zdravější město

Byla bych ochotná se vzdát automobilové a autobusové dopravy, poněvadž výfukové plyny znečišťují, a myslím, že by mi nohy neupadly, kdybych chodila pěšky nebo jezdila na kole. Ale nezáleží jenom na mně, avšak i na těch, kteří si pletou chodník s odpadkovým košem. Také továrny do města pouštějí špinavý smog plný nečistot a prachu.

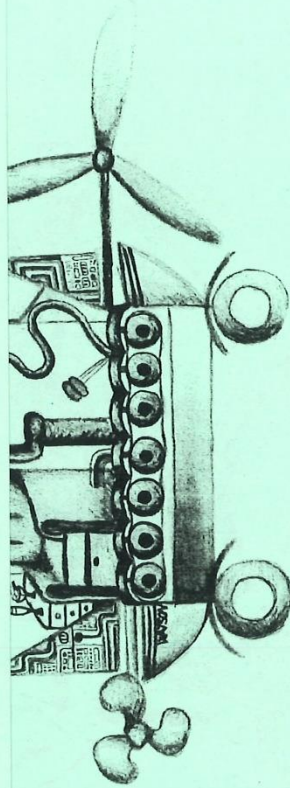
Dále bych asi pokácela nemocné stromy a místo nich bych zasadila mnoho zdravých stromů, jak jehličnatých, tak listnatých, aby i naše městečko poznalo více přírody a ne jenom nečistotu a prach.

Ale určitě by se našel někdo, kdo by to opět všechno zničil, kdyby začalo být město zdravější a čistší. Spíše je to jen krásný sen, který se nedá uskutečnit, poněvadž bez továren, které vyrábějí mnoho důležitých potravin a věcí, by se asi nedalo žít. A kdyby nebyly automobily a jiné dopravní prostředky, nemohli by se někteří lidé dostat do práce a na jiná místa. Ale papírky a slupky by se opravdu měly házet do odpadkového koše a ne jen tak na chodník. Zdravé a čisté město by bylo opravdu krásné, ale myslím si, že je to zatím neuskutečnitelné.

Čeho bych se byla ochotná vzdát pro čistší a zdravější město

Já bych byla ochotná se vzdát autobusů a automobilů. Myslím, že by se daly nahradit třeba kolem. Kdyby se místo autobusů a automobilů jezdilo na kolech, byla by u nás určitě bezpečnější doprava. Ubylo by dopravních nehod. Neznečišťovalo by se tak hodně ovzduší výfukovými plyny a ovzduší i prostředí by bylo čistější.

Prospívalo by to i nám. Více bychom sportovali, často bychom jezdili na kole nebo bychom se mohli jednoduše projít. Zlepšil by se i náš zdravotní stav. Nedýchali bychom takové nečistoty, měli bychom tu čisté ovzduší a zvykli bychom si na větší tělesnou zátěž. Jenom by to mělo jednu nevýhodu. Cesta by nám trvala asi hodně dlouho. Ze začátku by to tak asi bylo, ale později by si už každý pořídil kolo a bylo by to bez problémů. Myslím, že by to každému prospělo a že by se to mělo vyzkoušet už kvůli našemu zdravotnímu stavu a bezpečí.

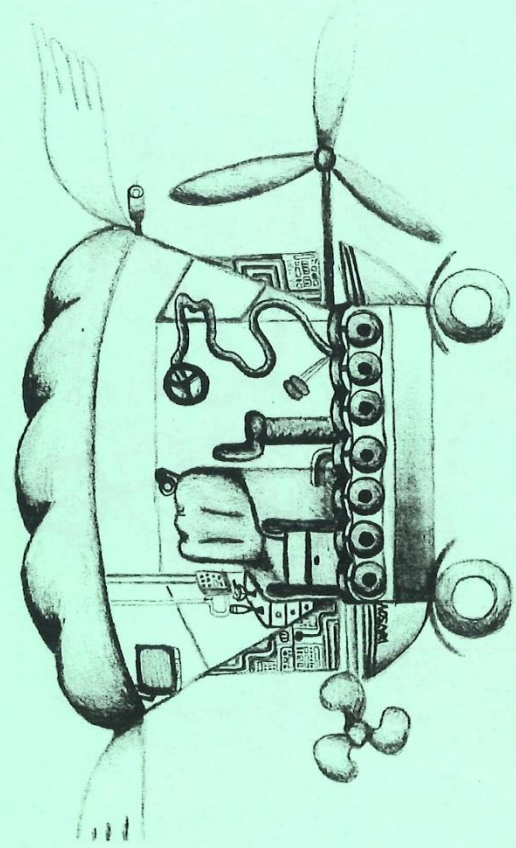

/ Hana Minaříková, 8.B, ZŠ 17. listopadu, Kopřivnice /

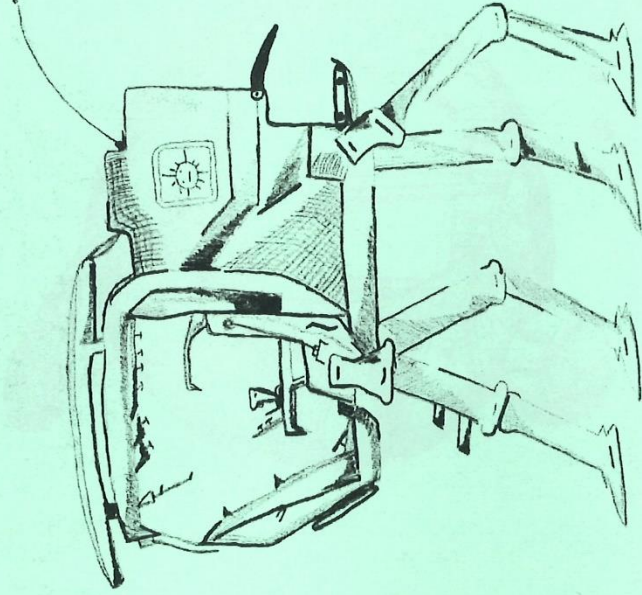
vnice /

esto

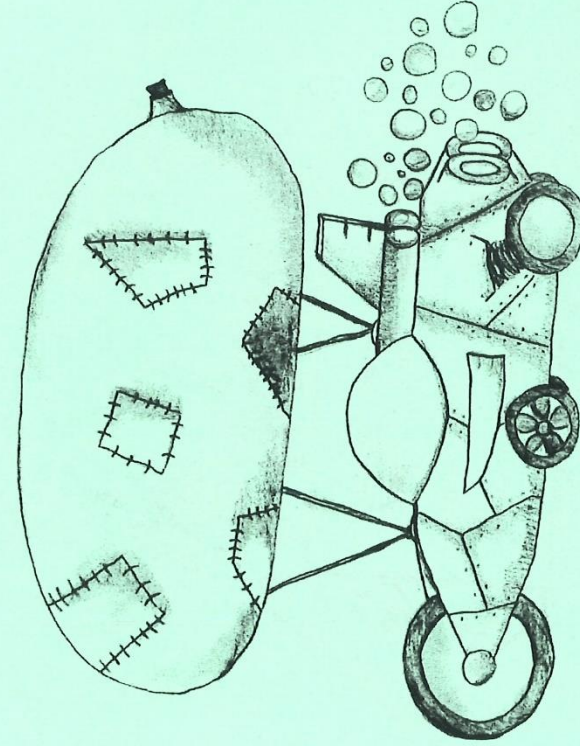
základní škola 17. listopadu, Kopřivnice
základní škola Alšova, Kopřivnice

/ Hana Minaříková, 8.B, ZŠ 17. listopadu, Kopřivnice /

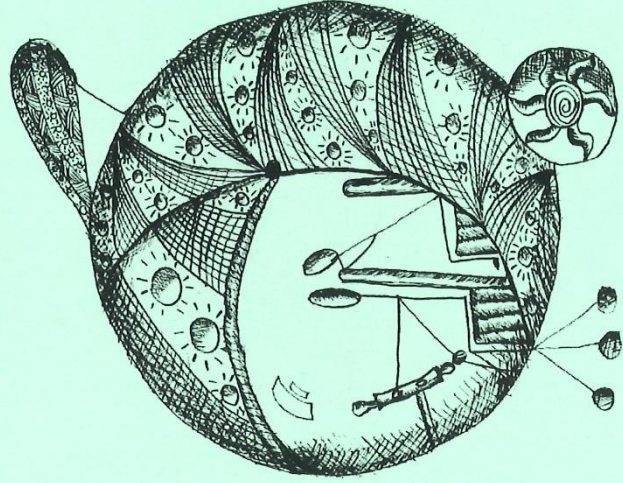
/ Tomáš Kypr, 9.A, ZŠ 17. listopadu, Kopřivnice /

/ Jakub Král, 7.A, ZŠ 17. listopadu, Kopřivnice /

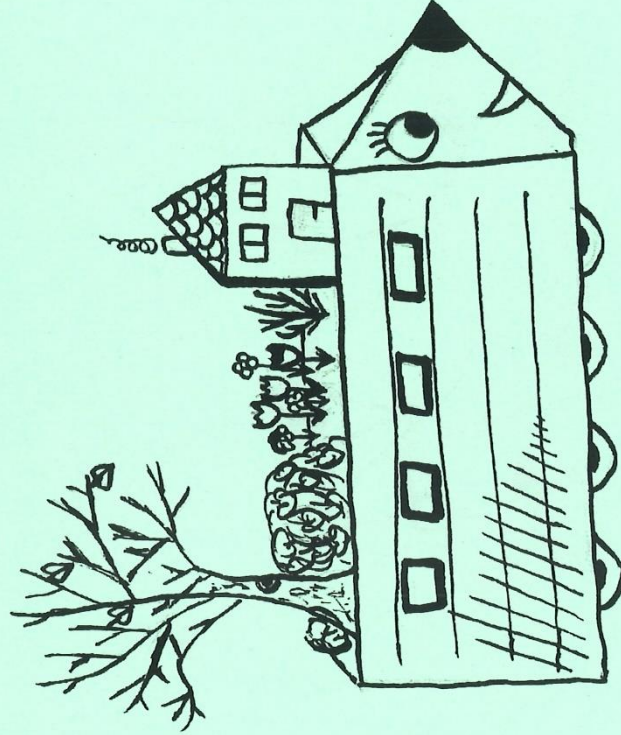

/ Adéla Pánková, 9. A, ZŠ 17. listopadu, Kopřivnice /

MARTINA ŽIŽKOVÁ

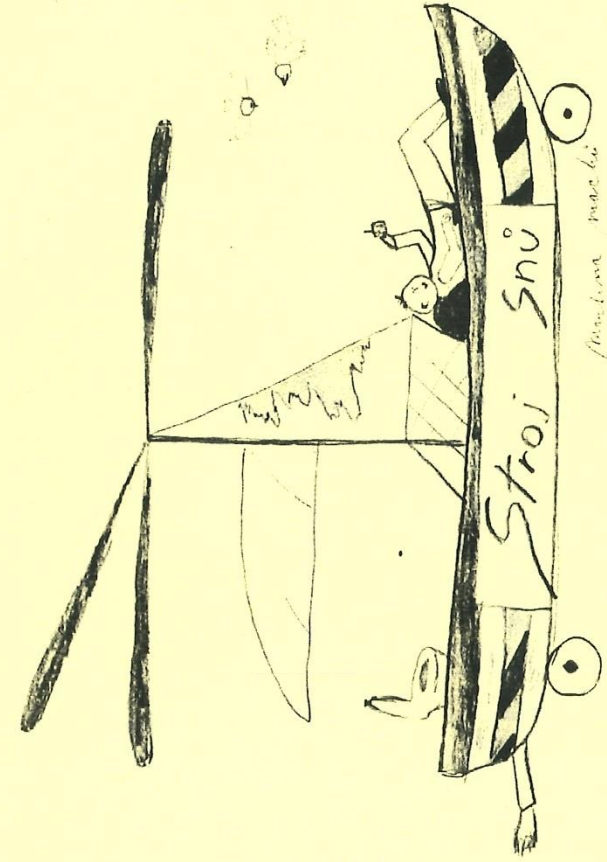
/ Martina Žižková, 9. A, ZŠ 17. listopadu, Kopřivnice /

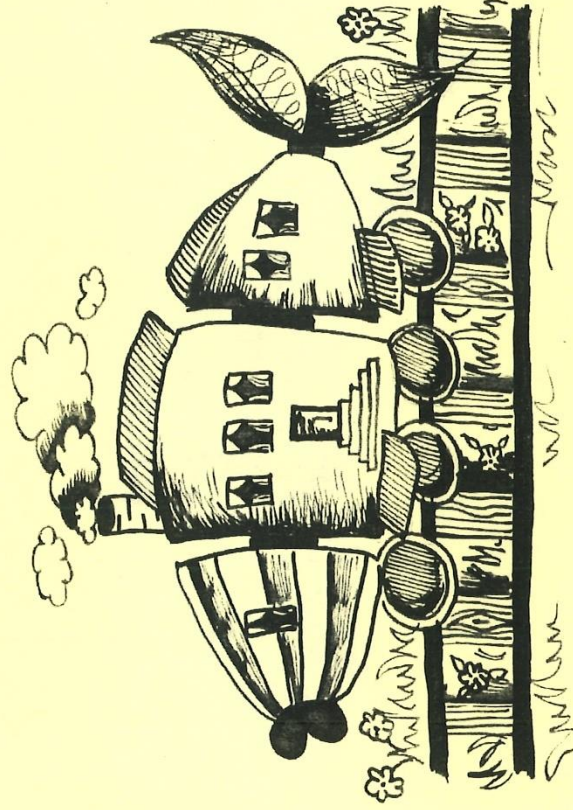
/ Hana Rychetská, 9. A, ZŠ Alšova, Kopřivnice /

základní škola sv. Zdislavy, Kopřivnice

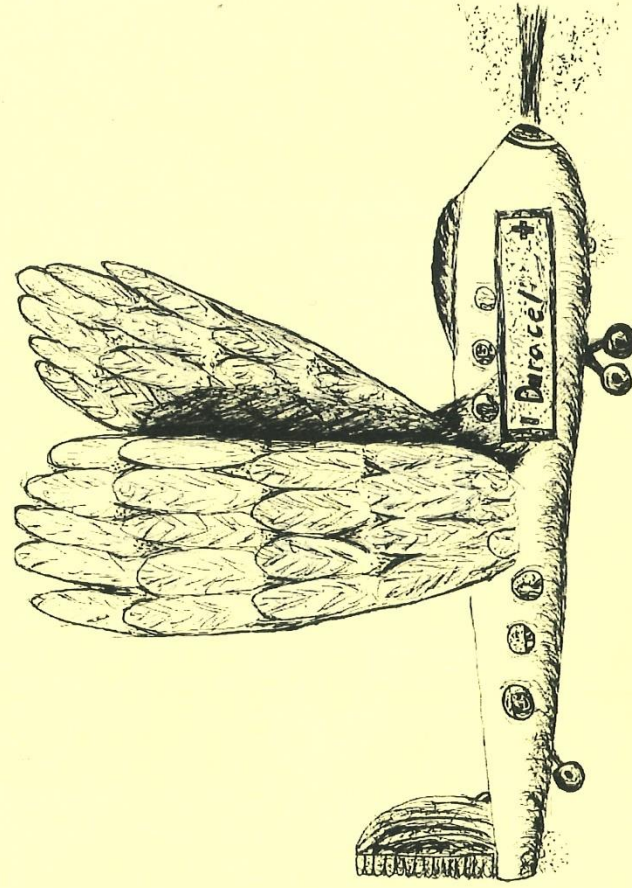
základní škola dr. Milady Horákové, Kopřivnice

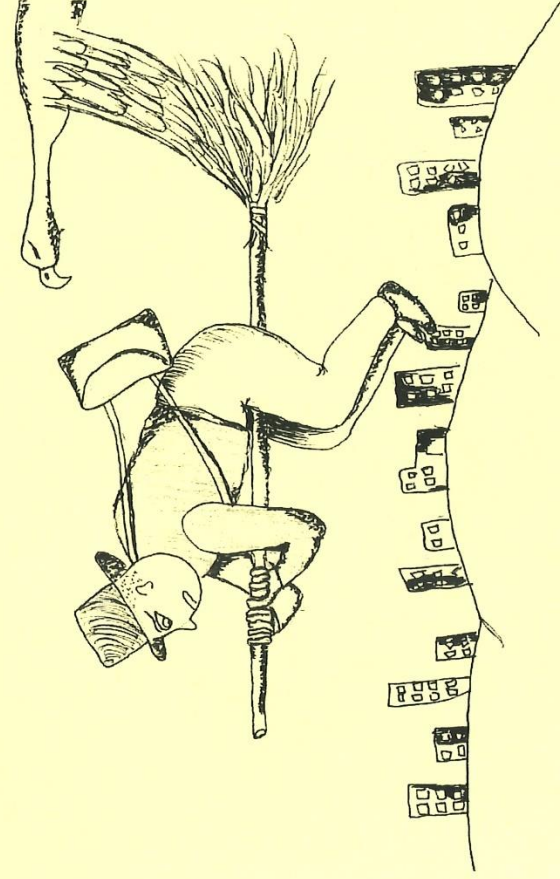
/ Martina Machů, 7. tř., ZŠ sv. Zdislavy, Kopřivnice /

/ Martina Šamajová, 8.C, ZŠ sv. Zdislavy, Kopřivnice /

/ Ladislav Myšínský, 8.D, ZŠ dr. Milady Horákové, Kopřivnice /

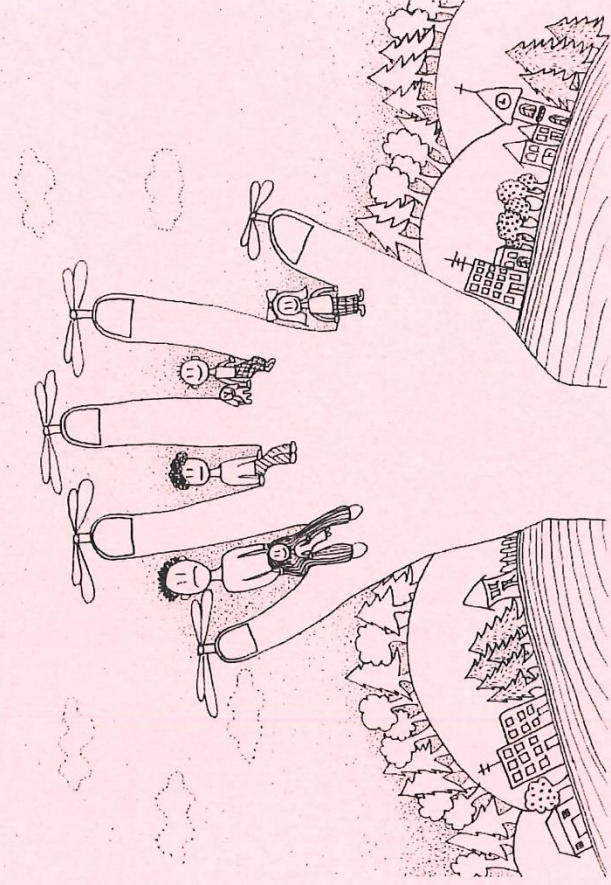
/ Adam Hrubý, 8.E, ZŠ dr. Milady Horákové, Kopřivnice /

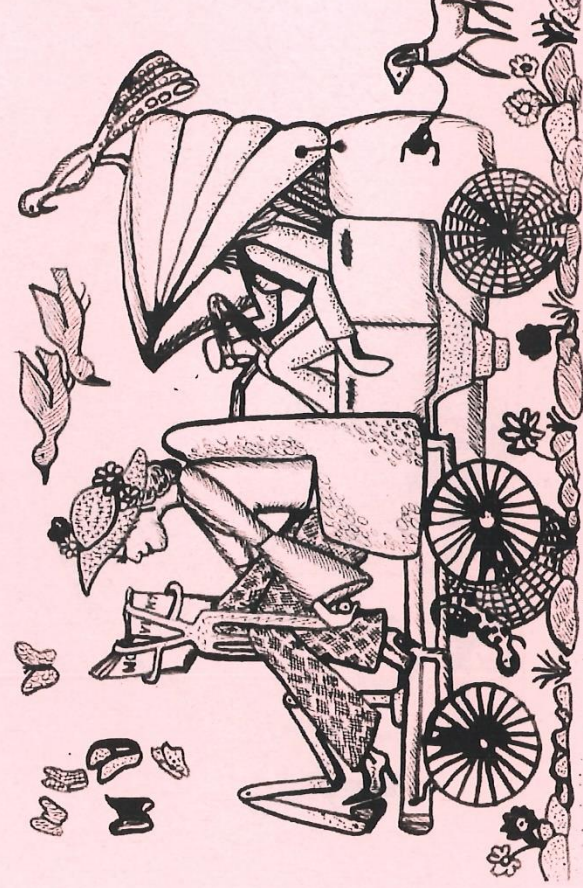
/ Radim Babinec, 9.E, ZŠ dr. Milady Horákové - náměstí Kopřivnice /

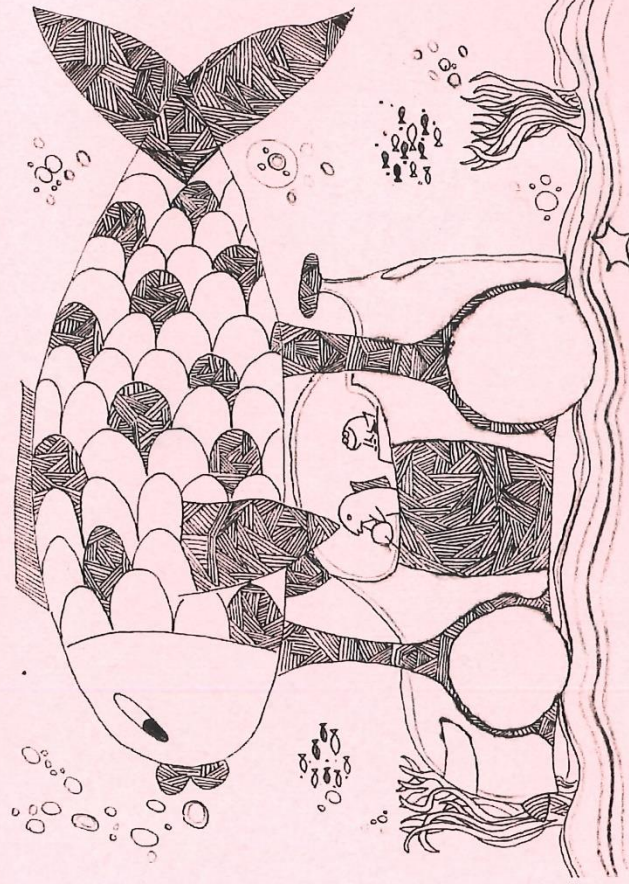
/ L. Zvařík, 8.D, ZŠ dr. Milady Horákové, Kopřivnice /

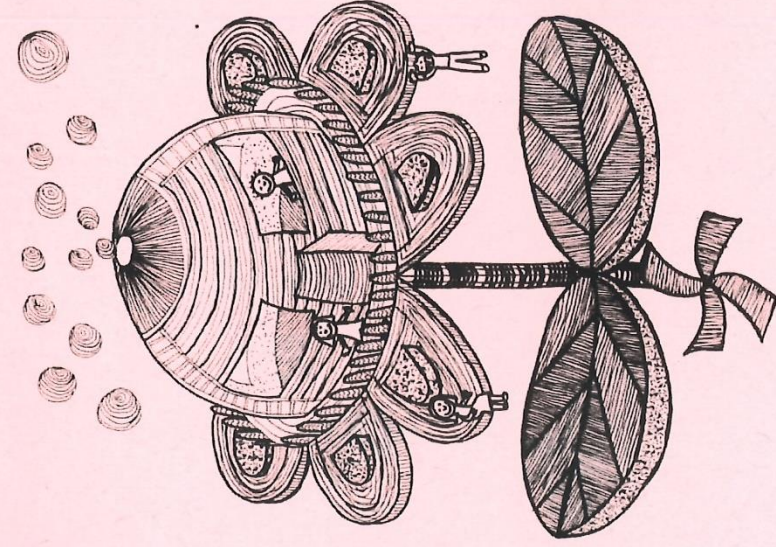
/ Michaela Klozíkova, 8.C, ZŠ Emila Zátopka, Kopřivnice /

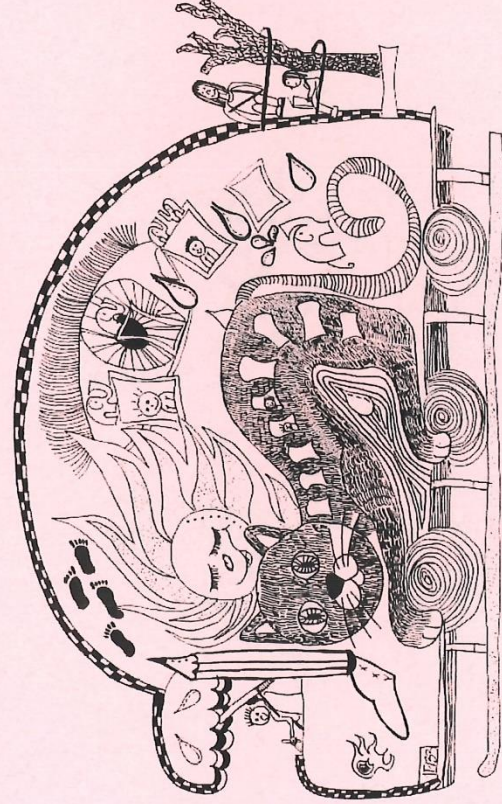
/ Karina Mikulenčáková, 8.B, ZŠ Emila Zátopka, Kopřivnice /

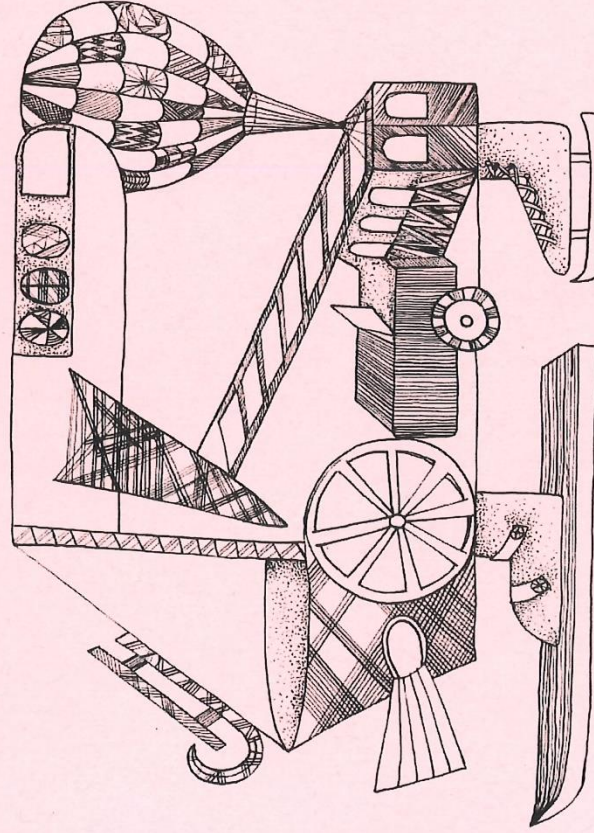
/ Hana Kovářová, 8.C, ZŠ Emila Zátopka Kopřivnice /

/ Lenka Mikundová, 8.B, ZŠ Emila Zátopka, Kopřivnice /

/ Iva Korňáková, 9.C, ZŠ Emila Zátopka, Kopřivnice /

/ Marie Válková, 9.A, ZŠ Emila Zátopka, Kopřivnice /

Čeho bych se byl ochoten vzdát pro čistší a zdravější město

Jelikož jsem velký chlap,
tak mám dost drsný bourák,
co má výfuk jako drak,
holkám se líbí ten smradlavý mrak.

Protože to škodí prostředí,
vyměnil bych ho za kolo terénní,
na kole je zdravější jezdit,
a před smrtelnou srážkou by se mi mělo lépe brzdit.

Kdyby aut nebylo,
víc by se mi tu líbilo,
nedělal bych tolik ruchu,
neubral bych tolik vzduchu.

Holky bych si chtěl nechat,
a v autě už nikdy nespěchat,
na kole bych jel přes lesy a hory,
radši bych šel s holkama do přírody.

Příběh jablka

Bylo jedno jablko a to si hrálo na stromě s ostatními jablky. „To je sranda,“ říkalo si jablko a ostatní jablka souhlasila. Jednoho dne však přišel zahradník a jablka se zalekla a začala křičet: „To je hrůza.“ A večer ještě toho dne byla všechna jablka ve velikém nákladním autě v jedné bedýnce. Jablka byla smutná, brečela a vzpomínala na zábavu, která byla na stromě.

Jablko zažilo cestu ze sadu až do města Příbor. Pár jablek si koupil jeden vietnamský obchodník a vystavil je na trhu. Jablko si povzdychovalo, jaký je všude kolem nepořádek.

O pár hodin později přišel ke stánku chlapec a chtěl si koupit jablko. Obchodník mu nechal vybrat a chlapec si vybral to největší a nejhezčí jablko. Jablko si říkalo: „To mám štěstí, mám si zase s kým hrát!“

Najednou se chlapec do jablka zakousl, ale pak řekl: „Radši si dám nanuk.“ Hodil jablkem surově o zem. Jablko vzdychlo, že takhle dopadl jeho život, už si s nikým nebude hrát, nebude se smát a užívat si.

Co takových jablek a pomerančů skončí na chodníku u škol!!! Ještě že já patřím k těm, co se ohne, zvedne je a hodí do odpadkového koše. Že by i on potřeboval vitamíny?

Smrk

Malé, okřídlené semínko smrku vykouklo ze šišky a nechalo se unášet větrem. Sneslo se na zem na kraji lesa a uložilo se do vyhřáté hlíny. Za pár dní ho malý kořínek začal vykrmovat. Z hlavičky se vyklubalo tenké zelené něco, co po pár týdnech vypadalo jako miniaturní střapatá zelená prachovka. Semínko už nebylo semínko, ale malý smrček. Déšť mu dával pít, půda jíst. Pracně si vybojovával cestu ke sluníčku hustou trávou. Rok po roku, krůček po krůčku. Stával se krásnějším, hustějším, vzrostlejším. Pět let, osm let. Jednou v zimě přijel na kraj lesa muž s pilkou. Vyhlídl si nejkrásnější vánoční stromček. Uřízl smrček a odnesl jej domů. Ozdobil ho, večer pod něj naskládal hromadu dárků a ráno pohodil k popelníci. Smrčkův sen o cestě za sluníčkem skončil.

Záleží na nás všech, abychom si takových přestupků všímali. Vždyť Vánoce nemusí být s nejkrásnějšími stromky - ty patří k lesům.

Čeho bych byl ochoten se vzdát pro zdravější a čistější město

Ohrožená budoucnost lidstva.

V nedaleké budoucnosti, s tím, jak vyčerpáváme nenasytně přírodní zdroje, si myslím, že nebudou žádné lesy, parky, zvířata, lidem dojde ropa a bude zamořené ovzduší. Lidé budou muset nosit skafandry.

Lidstvu nezbude nic jiného, než se nenasytně přesunout na jinou planetu. Ale co když žádná není? Co s lidstvem bude? Pravděpodobně zahyne. I kdyby se našlo další místo k životu, lidstvo ho zase vyčerpá. Podle mě se dá člověk srovnat jenom s jedním živočichem, a to jsou viry. Možná, že se lidstvo vzpamatuje a začne si vážit přírody.

Možná se stanu lékařem a budu předepisovat jen recepty, co mají lidé dělat pro zlepšení podnebí. Ušetří se léčiva a lidé budou zase součástí přírody. Ano, takovým lékařem se stanu.

Čeho bych byl ochoten se vzdát pro zdraví a čistější město

Skončila zima a začínalo jaro. Všechna zvířátka vylézala ze svých vyhrátých pelíšků. I žabičky už kuňkaly u vody.

Chtěly jít na druhou stranu přes cestu, aby mohly naklást vajíčka. A jen co tam jedna žabička vkročila, už byla pod koly. A další a další. Rušná silnice. Ochránci přírody kontrolovali, co se kde po zimě děje. Jenom si všimli, že na mnoha cestách, kde jezdí auta, je plno rozjetých žab, začali přemýšlet, jak by mohli pomoci. Jednoho chytrého ochránce napadlo, že by po okrajích cest mohli dát zábrany. Zkusili to a povedlo se. Přejetých žab ubylo a když chtěly někdy žabky přeskákat přes cestu, odrazily se a byly zpátky.

Někdy pomůže jeden člověk, když zapojí mozek, ale někdy nestačí ani deset chytrých hlav. Lidé holt musí pečovat o přírodu co nejlépe, aby byla čistá a plná zvířat.

I já se vždy postavím na stranu přírody.

Reklama

Chcete čistší město?

Topíte se v odpadcích?

Dusíte se výfukovými plyny?

Kvůli provozu nemůžete přejít cestu?

Jste naštvaní, že se nic neděje?

Chcete sami pomoci zlepšit životní prostředí?

Snadná pomoc! Připojte se k programu ochrany přírody v městě Kopřivnici.

Nechceme po vás, abyste odpady sbírali, o to se postará Slumeko.

Jen vás prosíme, abyste je nevyhazovali mimo odpadní koše.

Akce je originální a v Kopřivnici bude mít světovou premiéru.

Chcete být prospěšní celému městu? Začněte u sebe!

Recept na zdravé město

Ingredience

- všechen odpad z chodníků
- nedopalky z cigaret
- keře a stromy
- špinavá voda z umytého auta
- plasty na pálení

Postup

Všechen odpad vhodte do koše.

Nedopalky od cigaret vhodte také do koše.

Stromy a keře neničte.

Jezděte umývat auta do myčky.

Plasty na pálení vhodte do žlutého kontejneru.

Z tohoto receptu vám vyjde krásné a čisté město.

Vyhláška

1. Občan, který bude přistižen v parku při kouření, bude jako pokutu umývat okna panu starostovi, vysbírá celé náměstí od odpadků pod dohledem starostova tajemníka.
2. Občan, který bude přistižen při plivání na chodník nebo dokonce při plivání do městské fontány, celou ji vypustí a bude nosit čistou vodu v kýblech až z domu pod dohledem starostovy manželky.
3. Občan, který bude přistižen při ničení okrasných květin, okrasných keřů a stromů, bude zdobit vánoční stromeček na náměstí z vlastních peněz, na Štědrý den tam bude mít kasičku, bude převlečený za andílka a bude tam tancovat a zpívat koledy.
4. Občan, který bude přistižen při vyhazování odpadků na zem a ne do koše, si připraví přednášku o ekologii schválenou starostou a přednese ji na náměstí.

Tato vyhláška nabude platnosti dne 1. 1. 2005

starosta města Alois Ukutný

Obrázek na titulní straně :

Lucie Fišnarová, 6.B, ZŠ E. Zátopka, Kopřivnice

Obrázek na zadní straně :

Ema Blažková, 8. let, ZUŠ Z. Buriana, Kopřivnice

**Městská knihovna Kopřivnice
Obránců míru 368
Kopřivnice
www.kdk.cz
knihovna@kdk.cz
tel.: 556 871 361
556 871 394**

Příspěvky byly redakčně upraveny